

Da Hammer og Segl vajede over Hobrovej

Carl Ulrich, Leif Blindbæk og andre har fortalt om en episode 5. maj 1945 i Støvring. Deres fortællinger er her sammenskrevet af Niels Nørgaard Nielsen, Lokalthistorisk Arkiv for den tidligere Støvring Kommune.

For en kort bemærkning vajede det sovjetiske flag over Hobrovej i Støvring 5. maj 1945. I store træk er de forskellige beretninger ens, men i detaljen forskellige. Om det var for at drille de tyske tropper eller deres danske hjælpere, der, stadigt bevæbnede, kørte gennem byen i åbne militære køretøjer, eller det var for at hylde de allierede tropper, man forventede ville komme sydfra i løbet af dagen, er der delte meninger. Det ene udelukker dog ikke det andet.

Under alle omstændigheder fandt initiativrige Støvring-borgere ud af, at ”Hjørnet”, som man den gang kaldte krydset Hobrovej/Jernbanegade, skulle pyntes med et dansk flag og flag, der repræsenterede amerikanerne, englænderne og sovjet-russerne.

Det var ikke noget problem at skaffe hverken et stort dansk flag, et mindre amerikansk eller et britisk i samme størrelse. Derimod var der ikke nogen i Støvring, der var i besiddelse af det sovjetiske flag. Man var imidlertid ikke rådvild. Hvem der gjorde hvad, er der lidt uenighed om. En kilde siger, det var karetmager Holger Pedersen, der i sin stue havde et rødt, ensfarvet divantæppe, som i dagens anledning kunne fungere som rød flagdug. En anden kilde siger, det var fru Grosbøll, forstanderinde på Støvring Højskole, og Johanne fra Grangården, der natten mellem 4. og 5. maj syede det sovjetiske flag. Det røde stof havde man fået af fru karetmager Laura Hansen på Viborgvej, det var et divantæppe. Hammer og Segl blev udskåret i krydsfiner af tømremester Robert Nielsen og derefter limet på flaget. Herefter blev alle flagene, som vist på billedet, hængt op i tre meters højde i et reb spændt op i master fra cykelhandler Carl Jensens butik til hjørnet af kroen.

De allieredes flag over Hobrovej 5. maj – før en tysk patrulje kom forbi

(andre mener den kom ad Viborgvej) og skød det russiske flag ned. Maskinpistolkuglerne fløjtede om ørerne på tilskuerne. En kvinde, Agnete Jensen (f. Gregersen), blev ramt i låret og i hast kørt på sygehuset. Tilskuerne flygtede til alle sider i panik mens lastbilen med de skydegale kørte mod syd.

Carl Ulrich har en lidt anden version, idet han har skrevet, at et af de tyske køretøjer standsede brat, da soldaterne fik øje på den provokerende røde fane. De så meget ophidsede ud, men valgte så at fortsætte kørslen mod nord. Det viste sig dog snart, at provokationen ikke var glemt, for snart efter kom de tilbage og standsede lige under den røde fane. En af tyskerne rejste sig op i bilen og flåede det sovjetiske flag fri af rebet, mens en anden affyrede en maskinpistolsalve mod syd henover bro-lægningen på Hobrovejens midte. Projektilerne slog gnister og splinter af brostenene, og nogle prelede af og skiftede retning til stor fare for de mange mennesker på fortovene.

Da flagene var blevet hængt op, samledes efterhånden mange forventningsfulde mennesker langs Hobrovej. Det var imidlertid ikke englændere, der kom kørende. Det gjorde derimod nogle temmelig aggressive tyskere, muligvis Gestapo-folk eller danske medlemmer af Schallburg-korpset.

Leif Blindbæk, hvis far havde autoværksted tæt ved ”Hjørnet”, fortæller om episoden, at pludselig kom en åben lastvogn fyldt med tyske Gestapo-folk, andre siger Schallburg-folk m.fl. kørende nordfra

En ung pige, Agnete Jensen, som stod ved skotøjshandlerens butik mellem brugsen og uddeler Christensens privatbolig blev lettere såret. Selv måtte Carl Ulrich have været i farezonen, for han stod lige på det modsatte fortov ud for den smalle hjørneindgang til skolegården.

Støvring-borgerne kom dog til at vente en stund endnu, idet der gik et par dage, inden de britiske tropper kørte gennem Støvring.